

[Statsministeren.]

situation, grundlovens § 20 bestemmer, at regeringen skal forelægge spørgsmålet for folketingsvælgerne ved en folkeafstemning.

Aksel Larsen: Jeg må tillade mig at gøre opmærksom på, at regeringens forhåndsønsker forud for en sådan afstemning er ganske uden betydning for sagen.

Jeg må gøre opmærksom på, at statsministeren ikke blot ved den nævnte lejlighed, men ved talrige andre lejligheder har givet den forklaring til befolkningen, at hvis der i en sådan sag ikke opnås fem sjettedeles majoritet, skal regeringen sende forslaget til folkeafstemning. Det er dette, der er urigtigt, og jeg synes, at statsministeren burde bestræbe sig for fremtidig at give befolkningen korrekte oplysninger om, hvad der står i grundloven, og hvordan det skal forstås.

Jeg henstiller, at statsministeren finder en lejlighed til i tv at gøre opmærksom på, at hans udtalelse om, at et sådant lovforslag automatisk skal til folkeafstemning, ikke var korrekt.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Under de forudsætninger, jeg har nævnt, og under de forudsætninger, hvorunder udsendelsen foregik, var udtalelsen korrekt.

Hr. Aksel Larsen siger, at jeg gentagne gange har brugt vendingen, at i så fald skal regeringen o.s.v.

Nu går jeg ud fra, at det ærede medlem har samme erfaring som jeg: vi kommer ofte ud for reaktioner, når vi har været i tv. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg ikke har haft én eneste reaktion på den udtalelse. Der er altså ikke én eneste, der har misforstået, hvad jeg sagde. Hr. Aksel Larsen er indtil dette øjeblik den eneste, der har villet give det udseende af, at det overhovedet kunne misforstås.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Hanne Reintoft** til statsministeren:

„Ligger der i statsministerens opfordring til en århusiansk fagforening om at anvise ledige medlemmer arbejde en erkendelse fra regeringens side af, at den offentlige arbejdsformidling ikke fungerer tilstrækkelig effektivt?“

Skriftlig begrundelse:

Murernes fagforening i Århus har henvendt statsministerens opmærksomhed på foreningens dybe bekymring over at have ca. 20 pct. af sine medlemmer arbejdsledige. Statsministeren har i sit svar for det første fejlagtigt henvist til, at århusianske murere — da ministeren påstår, at Danmark har fuld beskæftigelse — kan få arbejde andre steder i landet, hvilket ikke er muligt, da der også her er arbejdsledighed, og for det andet har ministeren peget på, at fagforeningen ville varetage sine medlemmers interesser bedst ved at hjælpe dem til beskæftigelse.

To ting kan ikke være ukendt for statsministeren. For det første, at VKR-regeringen — under protest fra hele den progressive del af fagbevægelsen — ved lov fratogs fagbevægelsen arbejdsanvisningen for trods sparetider at indføre en kostbar offentlig arbejdsformidling. For det andet må ministeren have erfaret, at denne arbejdsformidling ud over at være uhyre pengekrævende også fungerer dårligt og af fagbevægelsens medlemmer føles som et tilbageskridt, der sinker hurtig, smidig og fagligt korrekt arbejdsanvisning.

Når statsministeren nu anmoder en fagforening om at anvise arbejde, må der derfor heri ligge, at regeringen erkender arbejdsformidlingens fallit. En sådan erkendelse bliver antagelig også nødvendig, selv om det kan forekomme besynderligt at se den fremkomme nærmest som en opfordring til murernes fagforening i Århus om at begå brud på vedtagen lovgivning.

Hanne Reintoft: Da de borgerlige partier og socialdemokratiet indgik det skæbnesvangre forlig om at fratage fagbevægelsen arbejdsanvisningen, var vi mange, der advarede. Protesterne strømmede ind fra alle progressive dele af fagbevægelsen og fra partierne til venstre for socialdemokratiet, ikke mindst fra mit parti.

Der blev gjort opmærksom på 3 hovedsynspunkter: dels at der i fagbevægelsens administration af anvisningen lå et værdifuldt demokrati, dels at fagbevægelsen formåede at anvise arbejdet smidigt, fagligt korrekt og med sit indgående kendskab til sine medlemmer, også med det fornødne hensyn til den enkelte. Endelig gjorde vi